

Valdības Vēstnesis

Maksa par „Valdības Vēstnesi” sākot no 1. janvāra:
 Saņemot ekspedīcijā:
 Par 1 mēnesi 75 rbj. — kap.
 Piesūtot mājā un pa pastu:
 Par 1 mēnesi 90 rbj. — kap.
 Par atsevišķu numuru: saņemot
 ekspedīcijā 3 . 25 .
 Pie atkalpārdevējiem 3 . 75 .

Latvijas valdības
 Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
 Rīgā, pili № 2. Tel. № 9-89
 Runas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts
 svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
 Rīgā, pili № 1. Tel. № 9-57
 Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:
 a) tiesu sludinājumi līdz 30 vien-
 slēdžīgām rindīņām 180 rbj. — kap
 par katru tālāku rindīņu 6
 b) citām iestādēm un amata per-
 sonām, par katru vienslēdžīgu
 rindīņu 8
 c) privātiem par katru vienslēdžīgu
 rindīņu 10

№ 71 Otrdien, 28. martā 1922. g. Piektais gads

Valsts tipografija

atgādina visiem saviem pasūtītājiem (testādēm un amata personām), ka ievērojot saimniecības gada beigas un attiecīgu budžetu slēgšanu, **visi vēl nenolidzinātie rēķini** ar valsts tipografiju jānolidzina ne vēlāk kā līdz šā mēneša 31. dienai, nenogaidot īpašus pieprasījumus.

Noteikumi par valstij piederošo un zemkopības ministrijas pārziņā esošo lauksaimniecības un citu mašīnu likvidāciju.

Noteikumi par pārbaudījumu komisijas locekļu atalgojumu.

Instrukcija kaļa zaudējumu komisijām par Latvijas kaļaspēka nodarīto zaudējumu lietu caurskatīšanas, atlīdzības piespriešanas un izsniegšanas kārtību.

Rikojums par zemes plānu apliecināšanu un kopēju izgatavošanu.

Valdības rikojumi un pavēles.

Noteikumi

par valstij piederošo un zemkopības ministrijas pārziņā esošo lauksaimniecības un citu mašīnu likvidāciju.

§ 1.

Visas lauksaimniecības un citas mašīnas, kuras zemkopības ministrija ieguvuse: 1) pirkšanas ceļā, 2) no dažādām ienaidnieku un okupācijas varām pamestas un 3) no muižām uz agrarlikuma pamata atsavinātās mašīnas likvidējamās pēc sekošiem noteikumiem:

§ 2.

Mašīnu novērtēšanai zemkopības ministrija ieceļ attiecīgu komisiju no lauksaimniecības departamenta ierēdņiem. Komisijas sēdēs pieaicināmi viens valsts kontroles un viens finansu ministrijas priekšstāvis. Mašīnu vērtību noteic zelta frankos, rēķinot franku pie maksāšanas pēc dienas biržas kursa.

§ 3.

Mašīnu sadalīšanu pa pagastiem izdara § 2. paredzētā komisija uz savākto statistisko datu pamata.

§ 4.

Mašīnas pārdošanas par komisijas vērtēto cenu lauksaimniekiem un lauku rūpniekiem kaļa izpostītos apgabalos, bet pārējos apgabalos, ja komisija to atrod par vajadzīgu un lietderīgu, tiem līdzšinējiem nomniekiem, kuru mašīnas atrodas rūpniecības uzņēmumos, vai pie kuru sakārtošanas nomnieki ieguldījuši lielāku kapitālu.

§ 5.

Ja mašīnas ieguvējs nav spējīgs tūlīt samaksāt visu pirkšanas summu, tad tās viņam iznomājamas uz laiku ne ilgāki par trim (3) gadiem, ar noteikumu, ka viņam šī laikā tiesība iegūt mašīnas par savu īpašumu, ja viņš samaksā visu nomas līgumā minēto mašīnas cenu, ieskaitot pirkšanas summu arī jau samaksāto nomas naudu, par ko uz nomas līguma taisāma attiecīga atzīme.

§ 6.

Tie mašīnu tagadējie nomnieki, kuru sakārā ar šiem noteikumiem ir tiesības iegūt mašīnas par savu īpašumu un kuru nomas līgumos šī tiesība nav paredzēta, uz atpūšējas vienošanās pamata var

slēgt jaunu nomas līgumu ar minētās tiesības piešķiršanu viņiem, pie kam par anulējamo nomas līgumu jānorēķinās līdz jauna līguma noslēgšanas dienai.

§ 7.

Ja pēc visu pieprasījumu apmierināšanas vēl atliktu likvidējamās mašīnas, tad tās var pārdot no brīvas rokas par komisijas vērtēto cenu, vai arī pārdot atklātā ūtrupē uz vispārējiem noteikumiem.

§ 8.

No mašīnu likvidācijas ienākumiem sumām, pēc visu izdevumu segšanas, atlikušās summas ieskaitāmas valsts ienākumos pēc piederības.

§ 9.

Šie noteikumi stājas spēkā no izsludināšanas dienas.

1922. g. 23. martā.

Ministru prezidents Z. Meierovics.
 Zemkopības ministrs V. Zamuels.

Noteikumi

par pārbaudījumu komisijas locekļu atalgojumu.

1. Pārbaudījumu komisijas priekšsēdētājs un viņas locekļi saņem par piedalīšanos komisijas sēdēs 60 rbj. par katru faktisku stundu.

2. Par rakstu darbu izlabošanu ārpus komisijas sēdes ieskaita pirmajam eksminatoram vienu darba stundu ik uz katriem 5 rakstu darbiem, ja tie ir domu raksti, vai matemātiski rakstu darbi pie eksternu pārbaudījumiem un pie pārbaudījumiem dēļ skolotāja cenza iegūšanas, bet otram darbu caurskatītājam uz katriem 10 rakstu darbiem.

3. Pie ierēdņu pārbaudījumiem un gadījumos, kad rakstu darbs ir diktāts, ieskaita uz ik katriem 10 resp. 20 rakstu darbiem vienu darba stundu.

4. Par katru pārbaudījumu komisijas sēdi viens no komisijas locekļiem ved protokolu.

5. Šie noteikumi attiecas uz pārbaudījumu komisijām, kuras neietilpst skolu darbības planā.

6. Noteikumi stājas spēkā no 1922. g. 1. aprīļa.

1922. g. 23. martā.

Ministru prezidents
 Z. Meierovics.
 Izglītības ministrs A. Dauge.

Instrukcija

kaļa zaudējumu komisijām par Latvijas kaļaspēka nodarīto zaudējumu lietu caurskatīšanas, atlīdzības piespriešanas un izsniegšanas kārtību.

1. Atlīdzības prasības komisijas skata cauri noteikumos par kaļa zaudējumu komisijām, p 8. un 9., paredzētā sastāvā, uzaicinot piedalīties komisijas sēdē vajadzības gadījumos arī attiecīgus lietpratējus ar padomdevēju balss tiesībām.

2. Atlīdzinājamo zaudējumu kategorija ietilpst visas Latvijas kaļaspēka un militāriestāžu tieši izdarītās rekvizīcijas, kā arī dažādi postījumi, kas izdarīti aiz stratēģiskiem iemesliem.

Piezīme 1. Kaļa zaudējumu komisiju izšķiršanai nepiekrīt prasības par zaudējumu atlīdzību, kuļi nodarīti pēc kaļa darbības izbeigšanas Latvijā, t. i. pēc 1920. 11. augusta.

Piezīme 2. Caur apšaudīšanos ar ienaidnieku nodarītie bojājumi nav uzskatāmi par Latvijas kaļaspēka stratēģiskos nolūkos izdarītiem postījumiem.

3. Kā pierādījumi par nodarītiem zaudējumiem uzskatāmi:

a) zaudējuma pieteicējam izdotā kvīte vai cits līdzīgs dokuments, no kura redzams, ka zaudējumu nodarījis Latvijas kaļaspēks;

b) atsevišķos gadījumos arī — akts, resp. formels pieteikums par nodarītiem zaudējumiem, parakstīts bez zaudējuma pieteicēja no 2 lieciniekiem un apstiprināts arī no pagasta valdes, pie kam parakstiem jābūt likumīgi apliecinātiem; liecinieki vajadzības gadījumos nopratināmi, ņemot svēresta parakstu;

c) atlīdzības prasītāja pierādījumi, ka priekšmets, par kuļu prasa atlīdzību, nodots, vai arī atrodas vēl tagad kaļaspēka rīcībā.

Piezīme. P. 3-b paredzētam aktam, vai pieteikumam jāsaturs kaļa zaudējumu pieteikumu form. № 4 paredzētās ziņas, vērojot pieteicēja sevišķu uzmanību uz pieteikumu formulara beigu daļu.

4. Par iznīcināto, vai rekvizēto dzīvo inventāru piešķirama sekoša atlīdzība:

	Rbj.
1. Zirgi no 10,000—25,000 gabalā	
2. Govis un vērsi, dzīvsvārā	160 pudā
3. Teleši (no 7 līdz 15 pudu) dzīvsvārā	125
4. Teļi (līdz 7 pudu), dzīvsvārā	100
5. Cūkas, dzīvsvārā	250
6. Sivēni (līdz 3 pudu), dzīvsvārā	165
7. Aitas, dzīvsvārā	100
8. Jēri (līdz 60 mārč.), dzīvsvārā	60
9. Bites (saime) līdz	1000
10. Piles un vistas līdz	35 gabalā
11. Zosis un titari līdz	70

5. Par rekvizētu vai iznīcinātu labību, lopbarību, kartupeļiem u. t. t. atlīdzība izsniedzama pēc zaudējumu nodarīšanas laika (ik mēnešu) caurmēra tirgus cenām, pēc valsts statistiskās pārvaldes oficiāliem datiem.

Piezīme. Iznīcinātās dārza saknes atlīdzināmas kartupeļu cenas apmērā.

6. Atlīdzība par rekvizētiem vai iznīcinātiem līniem, kaļepājiem un linsēklām izsniedzama šādos apmēros:

1) līni un kaļepāji, kuļi iznīcināti, vai rekvizēti līdz 1920. g. 6. aprīlim	480 birkavā
līni un kaļepāji, kuļi iznīcināti vai rekvizēti pēc 1920. g. 6. aprīļa	1.800
2) linsēklas, kuļas iznīcinātas, vai rekvizētas līdz 1920. g. 6. aprīlim	20 pudā
linsēklas, kuļas iznīcinātas, vai rekvizētas pēc 1920. g. 6. aprīļa	70

7. Atlīdzība par rekvizēto gaļu un sviestu izsniedzama sekošos apmēros:

Liellopu gaļa	rbj. 250 pudā
Cūkgaļa (speķis)	320
Sviests, medus	440
Olas	1 gabalā

Piezīme. Par tiem piena produktiem, kā arī gaļu, priekš kuļiem nav šeit paredzētas atlīdzības normas, atlīdzība izsniedzama samērīga ar pievēstām normām.

8. Par dažāda veida kolonialprecēm, ievārijumiem, konserviem, aptieku precēm, manufakturu un tamlīdzīgām atlīdzība izsniedzama iznīcinātā, vai rekvizēta priekšmeta zaudējumu nodarīšanas laika vērtības apmērā.

9. Par stratēģiskos nolūkos nopostītām ēkām atlīdzība aprēķināma, izejot no sekošām cenām zelta kapeikās par apbūvētu kvadrātpēdu:

Ēkas nosaukums	Vidme un Kurzme		Latgale
	zelta kap.	zelta kap.	
1. Dzīvojamā ēka	90	80	
2. Kļēts	50	40	
3. Kuļs un stallis	40	35	
4. Rija ar piederību, zāvētava	40	35	
5. Vāgūzis, šķūnis, labības šķūnis	30	25	
6. Pirts, smēde, vai atsevišķi stāvošs ķekšis	50	40	
7. Pagrabs	40	35	
8. Rūpniecības ēkas	50	40	

Piezīme. Divstāvu dzīvojamā ēka aprēķināma 135, bet rūpniecības ēka 70 zelta kap. par kvadrātpēdu.

(Turpmāk vēl.)

Ministru prezidents Z. Meierovics.
 Finanšu ministrs
 Ringolds Kalnings.
 Iekšlietu ministrs A. Kviesis.

Rikojums Nr. 479/2.

§ 1.

Noteikumi par plānu apliecināšanu, plānu kopiju izgatavošanu un kadasira datu izsniegšanu zemkopības ministrijas zemju departamentā.

1. Saskaņā ar noteikumiem par zvērīnāto mērnieku darbību, visi zemes īpašumu plāni pirms to iesniegšanas zemes grāmatu nodalījumā koroborēšanai, nododami zemkopības ministrijas zemju departamenta apliecināšanai.

2. Par plānu apliecināšanu jāiesniedz rakstisks lūgums zemju departamentam, pieliekot klāt no kaļa plāna trīs eksemplārus, kopā ar zvērīnāto mērnieku tehniskām aktīm. Lūgums ar minētiem dokumentiem nododams mērniecības daļai un pēc apliecināšanas divi plānu eksemplāri izsniedzami lūdzējam atpakaļ, caur zemes vērtēšanas (kadastra) nodalījumu. Trešais plānu eksemplārs kopā ar tehniskām aktīm uzglabājams zemju departamenta arhīvā.

3. Zvērinātiem mērniekiem, kā arī citām ieinteresētām personām, zemes vērtēšanas nodaļa izsniedz mutiskas ziņas par lauku saimniecību platību un vērtību un dod iespēju ieskatīties zemju departamenta arhīvā uzglabājamajos planos.

4. Zvērinātiem mērniekiem ir atļauts pagatavot skices vai kopijas no zemju departamenta arhīvā glabājamiem plāniem arhīva telpās, cik tālu to atļauj svabadas telpas.

5. Uz rakstisku lūgumu pamata zemes vērtēšanas nodaļa izsniedz ieinteresētām personām apliecinātus izvilkumus no kadastra grāmatām un apliecināmas par zemes platību un vērtību.

6. Mērniecības daļa uz privātpersonu vai iestāžu rakstiskiem pieprasījumiem izgatavo savā zīmetavā kopijas no zemkopības ministrijas arhīvos glabājamiem plāniem.

7. Visus augšā minētos darbus zemju departaments izpilda pēc klātpieliktās taksas, izņemot pašvaldības iestādes un nodokļu komisijas, kuru tiesāms vajadzībām vērtēšanas (kadastra) nodaļa 3. un 5. pantos minētās ziņas izsniedz par brīvu.

8. Līdz ar šo noteikumu publicēšanas dienu tiek atcelts rikojums № 288/2, kas publicēts „Valdības Vēstnesī” № 67 1921. g. 26. martā un „Zemes ierīcības Vēstnesī” № 7.

Takse:

I. Par plānu kopiju izgatavošanu.

No — līdz ha.	Kopijas no plāniem ar leņķiem M = 1:4200 un 1:4000			Kopijas no kadastra plāniem M = 1:5200		
	Uz Valtmaņa papīra	Uz audekla papīra	Uz puņķes papīra	Uz Valtmaņa papīra	Uz audekla papīra	Uz puņķes papīra
	Rubļos			Rubļos		
0—5	150	130	90	130	120	80
5—10	200	165	110	170	150	100
10—20	250	210	140	210	180	130
20—35	300	255	180	250	220	160
35—50	350	300	225	300	260	200
50—75	400	350	275	350	300	240
75—100	450	400	325	400	350	280

tāļāk par katriem 10 ha vai viņu daļu:

22 | 20 | 16 | 20 | 18 | 15

Piezīme. Ja mērogs lielāks vai mazāks par augšā minētiem, tad platība attiecīgi palielināma vai samazināma.

II. Par plānu apliecināšanu 5 rubļi no hektara, bet ne mazāk par 100 rbj. par katru 3 plānu komplektu.

III. Par ieskatīšanos kadastra arhīvā dātos 10 rbj. par reizu.

IV. Par archiva telpu un plānu lietošanu pie plānu kopēšanas un izvilkmumu izgatavošanas 25 rbj. dienā.

V. Par kadastra datu izvilkmumu un apliecināšanu 20 rbj. par pirmo lapas pusi un 10 rbj. par katru nākošo pilnu vai sāktu lapas pusi.

VI. Zimogadoklis pēc līkuma noteikumiem.

1922. g. 6. martā.

Zemkopības ministra biedrs
H. Celmiņš.
Zemju departamenta direktors
P. Grāvs.
Mēriecības daļas vadītājs
Z. Krūmiņš.
Zemes vērtēšanas nodaļas
vadītājs A. Kuze.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Dabisko ūdeņu izmantošana.

Līdz ar agrarās reformas izvešanu valsts pārziņā un saimnieciskā rīcībā pārgājuse arī ievērojama dabisko ūdeņu (ezeri, upes) platība, kuras paredzēta un racionalā izmantošanā valsts lielākā mērā ieinteresēta. Centrālās zemes ierīcības komitejas 1921. g. 16. decembra kopšēdes pieņemtos noteikumos par zvejas tiesībām valsts ūdeņos paredzēts, ka zvejas tiesības uz valsts zemes fondā ieskaitītu zemju ūdeņiem līdz ūdens reformas izvešanai paliek valsts īpašumā un zemkopības ministrijas pārvaldībā. Tikai zvejas tiesības slēgtos ūdeņos vienas saimniecības robežās izmanto īpašnieks, vai nomnieks. Zemkopības ministrija saziņā ar centrālo zemes ierīcības komiteju jau sākuse iznomāt valsts īpašumā esošos dabiskos ūdeņus uz garākiem termiņiem, jo tikai tie nodrošina vairāk, vai mazāk kārtīgu zvejas saimniecību. Sākot šo ūdeņu iznomāšanu, jau pašā sākumā izrādījās, ka uz valsts zvejas tiesību izmantošanu ievērojamā mērā pretendēt dažādas spekulantu grupas, iesniedzot slēgtus spekulatīvus pieprasījumus, kā arī piedaloties zvejas tiesību torgos. Šīs grupas, kuļām ar Latvijas valsts demokrātiskās uzbūves darbu nav organiska sakara, izrādās arī visai maz ieinteresētas racionālas zvejas saimniecības nostādīšanā un attīstībā, kā arī izlieto pie zvejas primitīvākos, mazās zivis nevajadzīgi izkaujošus paņēmienus. Valsts savukārt vislielākā mērā ieinteresēta, ka rokās nāk valsts zvejas tiesību izmantošana. No otras puses mināms arī kāds cits jaunums dabisko ūdeņu izmantošanā. Un tas ir — pilnīgi nenokārtotais, chaotiskais zivju tirgus stāvoklis. Zivju tirgus pilnā apmērā atrodas atsevišķu uzpircēju jeb vidutāju rokās un viņu cenu diktatam padoti visi jūras, kā saldūdeņu zvejnieki. Par kādu pašu zvejnieku saimnieciskās, vai arodnieciskās organizācijas iespaidu šeit runāt pavisam nenākas. Bet šis fakts, kur zivju tirgu visā Latvijā pilnīgi pārvalda

atsevišķie vidutāji, — radījis stāvokli, pie kuļa zvejnieks par nozvejotām zivīm saņem labākā gadījumā 25 līdz 30% no zivju tirgus vērtības. Vajadzības gadījumā zemkopības ministrija varētu smiegt arī tuvākus kaitliskus datus par zvejnieku ražoāju stāvokli pie zemas samaksas par zivīm, kuļa nedod tādā kārtā līdzekļus visnepieciešamākām zvejas tehnikas uzlabojumam. Pie šiem apstākļiem nav iespējams kaut cik plašāk uzsākt mākslīgi audzētu zivju mazulu ielašanu dabiskos zvejas ūdeņos un zivju bagātību vairošanas uzdevumus, zvejnieki uz vietām, kapitālu trūkuma dēļ, nespēj atsvabināties no primitīviem zvejas veidiem. No šāda stāvokļa jo sevišķi cieš patērētāju masas, kuļām, caur gaļo vidutāju aparātu zivis top padarītas cenu ziņā par nepieciešamām, kā arī cieš visa valsts saimniecība. Uzrādītie jaunumi būtu novēršami un pēc zemkopības ministrijas domām tas nekavējoties iesākams.

Te izvirzās jautājums par saimnieciski sabiedrisku kopdarbību. Un zemkopības ministrija ir tajās domās, ka šai kopdarbībai pie dabisko ūdeņu izmantošanas piekritīs svarīgs tautsaimnieciskais uzdevums. Šis uzdevuma objekts — valsts zvejas tiesību izmantošana no vienas puses, un Latvijas zivju tirgus lietu nokārtošana no otras. Šo uzdevumu veikšanai būtu nodibināmas zvejas un zvejas ražas izmantošanas sabiedrības, kuļās ielietu ieinteresētās zvejniecības aprindas centrā un uz vietām, kā arī atsevišķi darbinieki, kuļi pārliecināti par zvejniecības saimniecisko jautājumu atrisināšanas nozīmi kopdarbības ceļā. Nozīme būtu arī centrālajai zvejniecības paju, vai akciju sabiedrībai. Šīs sabiedrības varētu izvērsties turpmāk par centru racionalu un zinātniski nostādītu zvejniecības saimniecību nodibināšanā, bez jau minētiem tiešiem uzdevumiem. Zvejniecības paju sabiedrību organizēšanās būtu pastieidzama, lai vēl ar 1922./23. saimniecības gadu varētu stāties pie jau minētiem praktiskiem uzdevumiem, vispirms pie ezeru nomāšanas uz vairākiem gadiem. Nepieļaujot Latvijas ūdeņu bagātību ieplūšanu spekulantu grupu rokās vislielākā mērā ieinteresēta Latvijas sabiedrība. Apsolot iespējamo izpildzību un pretnākšanu zoidām zvejniecības paju vaj akciju sabiedrībām, zemkopības ministrija norāda dēļ tuvākiem paskaidrojumiem zvejniecības sabiedrību lieta griešties pie zemju departamenta zvejniecības un zivkopības nodaļas, Nolikavas ielā № 1.

Zemkopības ministra biedrs

R. Lindiņš.

Departamenta direktora vietas izpildītājs

E. Maciņš.

Nodaļas vadītājs V. Mieziņš.

Pasta ziņas.

20. martā atvērta pasta palīga nodaļa ar vienkāršām un ierakstītām operācijām Rīgā, Vecmīlgrāvī, Kalnciema II. līnijā № 1.

Administratīvais finansu direktors

Krūmiņš.

Nodaļas vadītājs Kļaviņš.

Satiksmes resora darbība.

Sarunā ar preses priekšstāvjiem 24. martā satiksmes ministrs Pauļuks kungs sava resora darbību raksturoja sekoši:

Pagājušā ziema jāuzskata mūsu dzelzceļiem par sevišķi grūtu. Stiprais sals un sniegunis lielā mērā apgrūtināja satiksmi, radīja daudz lieka darba un uzdevumu. Sniega tīrīšana vien šogad izmaksājuse 15 miljonu rubļu vairāk, nekā parasti. Sniegunis dēļ uz laiku bija jāslēdz daļa šaursliežu līniju, stiprais sals apgrūtināja lokomotīvu darbību. Visi šie kavēji tomēr laimīgi pārvarēti.

Rēķinādami ar Rīgas ostas aizsaišanu, dzelzceļi jau rudenī izdarīja vajadzīgos priekšdarbus, lai godam varētu veikt gaidamo Krievijas tranzitpreču pārvešanu, par ko ar Krieviju bija noslēgti līgumi. Lai piemērotu Ventspils ostu Krievijas tranzitam, nācas uzlikt otras, krievu platuma slīdes no Rīgas līdz Jelgavai un pārsūtīt no normalā uz krievu platuma Jelgavas-Ventspils līniju. Negaidītais sals un sniegunis padarīja šo darbu ārkārtīgi

grūtu, un ja to izdevās laikā veikt, tad te jāatzīmē darbinieku pašaieliedzība. Liepājas dzelzceļš, kam osta jāsavieno arī ar Lietavas dzelzceļiem, kā zināms, palika ar normālo Vakarēiropas platumu.

Janvari, kad aizsala visas Baltijas jūras ostas, izņemot vienīgi mūsu Ventspili un Liepāju, visa jūras satiksme koncentrējās šīs divās Latvijas ostās un ar zināmām grūtībām — Revelē. Un tieši šī laikā palielinājās pārtikas un citu preču pieveidumi Krievijai. Kuļu skaits ostās auga ar katru dienu. Ventspili ikdienas pielādēja 150—200 vagonus, Liepājā līdz 100 vagonus. Tāpēc dzelzceļiem nācās steidzamā kārtā pārvest uz senāk samērā klusām ostas apkalpošām līnijām no citiem ceļā gabaliem darbiniekus, ritošo inventāru un citus kustībai vajadzīgos piederumus, un, lai atvieglotu Liepājas satiksmi ar padomju Krieviju, noorganizēt intensīvu preču pārlādēšanu no viena platuma vagoniem otrajos — Šķirotavas stacijā, kur abu platumu ceļi sastopas.

Neskatoties uz to, ka mūsu ritošais inventārs ir visai trūcīgs tiklab skaita, kā labuma ziņā, ārkārtīgi intensīvā kustība noritējuse visu laiku bez nekādiem traucējumiem. To lielā mērā sekmēja arī jaunā dzelzceļu iekārta, kas, vadot kustību uz visām līnijām no centra, deva iespēju katrā vajadzības gadījumā pārcelt darbiniekus un ritošo inventāru no klusākām līnijām turp, kur tie pašreiz visvairāk vajadzīgi. Daži laikraksti nemitas pārmest tagadējai dzelzceļu iekārtai, it kā tā būtu krievu iekārtas kopija un nebūtu darba spējīga, un uzskata par Latvijai piemērotu vienīgi bijušo, decentralizēto iekārtu. Senāko iekārtu negribu pelt: savā laikā tā bijuse vietā un savu uzdevumu — kustības atjaunošanu uz visām līnijām — tā labi izpildijuse. Bet tagad, kur ar niecīgo ritošā inventāru parku dzelzceļiem jācenšas attīstīt pēc iespējas lielākas pārvadāšanas spējas, ir nepieciešama stingra vadība no centra, un mūsu dzelzceļu tīkls ir pārāk maza, lai uz viņa derētu ierīkot vairākus patstāvīgu pārvaldības centrus. Tagadējā dzelzceļu iekārta nav krievu iekārtas kopija: tai par pamatu likta Francijas iekārta un tā pilnīgi līdzīga dzelzceļu iekārtai Beļģijā, Holandē, Danijā un pārējās mazās Vakarēiropas valstīs, kā arī mūsu kaimiņvalstīs Igaunijā un Lietuvā, kur apstākļi līdzīgi mūsējiem. Zīmīgi, ka no decentralizētās iekārtas pie centralizētās gandrīz vienā laikā ar mums atgriezās arī Somija, kuļa tagad dzelzceļu ienesīguma ziņā ieņem pirmo vietu Eiropā. Pagājušās ziemas grūtības un darba daudzums var derēt par labako pārbaudījumu ikkatrai dzelzceļu iekārtai; tagadējā iekārta šo pārbaudījumu izturējuse labi.

Dzelzceļu finansiālais stāvoklis uzskatams par apmierinošu: tekošie izdevumi 1050 miljonu rubļu segsies ar tekošiem ieņēmumiem. Šī ziņa labākus apstākļus nevar uzrādīt neviena Eiropas valsts, izņemot vienīgi Somija, kuļa no kāja nav cietusi un tagad no ienākumiem sedz arī visus ārkārtējos dzelzceļu izdevumus. Cik zināms, tad par pagājušo 1921. gadu Anglijas dzelzceļu deficīts bija 46 milj. £, Francijā 4 miljardi franku, Ziemeļamerikas savienotās valstīs 900 milj. dolaru, bet Vācijā kārtējais (eksploatacijas) budžets vien devis 12 miljardu marku iztrūkuma. Mūsu dzelzceļu ārkārtējie izdevumi, kas galvenām kārtām izlietoti kāja laikā nopostīto stacijas ēku un tiltu atjaunošanai un no Krievijas uz miera līguma pamata saņemtajā ritošā inventāra kārtībā savēšanai, ko dzelzceļi saviem līdzekļiem vien nevar paveikt, iztaisīs šogad 130 līdz 150 miljonu rbj. un būs jāredz valstij.

Darbinieku skaits uz dzelzceļiem patlaban ir 6,3 ierēdņu un strādnieku kopā uz 1 kmtr. Vienīgi Somijā šis skaits ir mazāks (5,5), Igaunijā un Lietuvā tāds pats kā pie mums, bet visās citās valstīs lielāks. Krievijā pirms kāja bija 11 līdz 14 darbinieki uz kilometra. Pie mums uz katra darbinieka 1921. gadā iznāca 13,4 tonu (kilometru pārvesto preču un 29,7 pasažieru) kilometru kamēr Igaunijā šie skaitļi bija 10,1 tonu (kmtr) un 23,7 pasažieru kilometru; tā tad mūsu dzelzceļi pie viena un tā paša darbinieku skaita pārvadājumu daudzuma ziņā ir pārspējuši Igaunijas dzelzceļus. Dzelzceļu darbinieku skaits Eiropā pa kāja laiku vispār

ir stipri cēlies: Vācijā no 740.000 1914. gadā līdz 1.121.000 1921. gadā. Francijā arī par apmēram 100.000, tāpēc Latvijas dzelzceļu darbinieku skaits nekādā ziņā nevar saukt par pārspīlētā un normāls, ja ne mazāks par normālo. To paredzēts vēl samazināt, bet samazināšana būs iespējama tikai pēc tam, kad izdosies novērst liekās formalitātes norēķināšanās un kontroles kārtībā. Par šo jautājumu patlaban ved sarunas ar finansu ministriju un valsts kontroli. Strādnieku un darbinieku atalgošana par teicamu jauninājumu uzskatāmu pagājušā gada ievestā premiju sistēma, kas šī laikā devuse ievērojamus ietaupījumus un stipri pacēluse darba ražīgumu. Premija uz malķas ietaupījumu vien šogad devuse ap 10 milj. rbj. tīras peļņas; tāpat krievu peļņu atnesušas arī premijas uz smērvielu ietaupījumu un vagonu un lokomotīvu remontu. Premijas mašīnistiem un konduktoriem par nobrauktiem kilometriem devušas iespējamību daudz intensīvāki izmantot ritošo inventāru un arī personālu.

Ritošā inventāra jautājuma dzelzceļiem patlaban ir vissapīgākais. Preču vagonu parks ir pietiekoši labs, pasažieru vagonus savēdis kārtībā pašu spēkiem, bet ne tā ar lokomotīvē: trūkst naudas rezerves daļu un darba mašīnu iegādāšanai. Šī jautājumā ar finansu ministriju ved dzīvas pārrunas un par vienu no labākām šī jautājuma atrisinājumiem uzskatāms speciāls dzelzceļu aizņēmums pret obligācijām ar valdības garantētām procentēm. Pie dzelzceļu tagadējās kopvērtības ne mazāk kā 150 miljoni zelta rbj., 500 miljonu Latvijas rubļu aizņēmums būtu samērā maza parāds, kas tomēr dotu iespēju pārcelt ritošā inventāra stāvokli līdz tam augstumam, kāds nepieciešams ārzemju tranzīta pienācīgai apkalpošanai. Daugavpils mehāniskās darbnīcas, par kuļa atjaunošanu noslēgu līgums ar Bremenē firmu „Carl Francke”, cik paredzams, uzsāks darbus noteiktā laikā, t. i. vēl šogad, pretējā gadījumā firma zaudē iemaksāto drošības naudu. Cik zināms no pienākušā telegrammā, tad atjaunošanas darbi vēl nav uzsākti aiz tā iemesla, ka minētā firma patlaban dibina lielāku akciju sabiedrību no latviešu, holandiešu un vācu kapitalistiem, lai darbus uzsāktu plašāki par līgumā noteikto minimumu un ierīkotu uzreiz darbnīcas 100 lokomotīvu remontam gadā līgumā paredzēto 50 vietā. Šāda darbības paplašināšana priekš dzelzceļiem, protams, var būt tikai izdevīga.

Dzelzceļiem pārmet papīru plūdus. Papīru plūdi bez šaubām ir jauna parādība, kas novērojama ne uz dzelzceļiem vien, bet visā valsts mehānismā un kuļās iemesli ir daudz komplicētāki, nekā parasti liktos. Jo svarīgāks amats ierēdņim, jo vairāk tam jādzird uzbrukumam un pārmertumam no sabiedrības puses; tāpēc rodas dabīga cenšanās, kātrā gadījumā nodrošināt sev aizmuguri ar kautkādu papīru, lai vajadzības brīdī varētu attaisnoties. Tādu pašu lomu aizmugures nodrošināšanā spēlē arī visdažādākās komisijas. Tagad dzelzceļi, tāpat kā citi resori, no papīru plūdiem mēģina visiem spēkiem atkristies; bet pilnā mērā tas izdosies tikai tad, ja arī sabiedrība un prese te nāks talkā, atzīs ierēdņu dažkārt pašaieliedzīgo darbu, dāvās savu uzticību ierēdņiem visā visumā, un ja arī turpmāk metīs dubļus, tad tikai uz tiem, kas to tiešām pelnījuši.

Kas zīmējas uz dzelzceļu uzdevumiem tuvākā nākotnē, tad jāparedz, ka, ostām no ledus atbrīvojoties, mūsu Krievijas tranzīta samazināsies, bet toties pārdzima kustības pieaugšana divos citos virzienos — satiksmē ar Lietuvu, Poliju. Vēl šī mēnesī nobeigs kāja laikā nopostītā Daugavpils dzelzceļa tilta atjaunošanu. Satiksmi pār tiltu atklās 1. aprīlī reizē ar to stāsies spēkā mūsu tiesīgs satiksmes konvencija ar Lietuvu un beidz šaubām atdzīviesies arī līdz šim nikņojušā satiksme ar Poliju un Čehoslovākiju.

Satiksmi ar jūrmalu šovasar paredzēts ierīkot daudz ērtāku par līdzšinējo. Nevar noliegt, ka nepieredzēti bārgā ziemeļos ir darījuse iespaidu arī uz Bulduru tilta atjaunošanas darbu gaitu. Dzelzceļi Holandē izgatavotas un jau februārī uzlādētas kuļi, bet ledus apstākļu dēļ vēl līdz šim nav Rīgā pienākušas. Paredzams tomēr, ka uzņēma firma līgumu izpildīt šo darbu laikā, t. i. līdz 1. jūnijam; vienīgi šogad uzliksana un pārējie sīkie virsbūves darbi, kas jāizpilda mums pašiem, var tīla atklāšanu uz pāris nedēļām novilcināt.

Visā drīzumā sastādīs jaunu jūrmalas vilcienu sarakstu, kuŗu vēlāk paplašinās, skatoties pēc tiešās vajadzības; jūrmalas pienācīgai apkalpošanai dzelzsceļiem līdzekļu pietiks. Pasažieru ērtības labad ievēdīs sezonas un mēnešu biļetes par zemāku maksu.

Jautājums par krievu platuma ceļu uz Liepāju jau ilgāku laiku apspriests, bet līdz šim vēl nav izšķirts līdzekļu trūkuma dēļ. Šo jautājumu var atrisināt divējādi: vai nu liekot otras, krievu platuma, shēdes no Liepājas līdz Možeikiem un pāršūtot uz krievu platumu Možeiku—Jelgavas ceļu, vai arī izbūvējot jaunu krievu platuma līniju no Liepājas caur Aizputi un Saldu uz Livbērzi, vai kādu citu Jelgavas—Tukuma līnijas staciju. Otru sliežu līkšanai un ceļa pārsūšanai ir iegūta arī Lietavas piekrišana, un līdz rastos vajadzīgie līdzekļi, šis darbs būtu izdarāms samērā īsā laikā, bet mūsu Liepājas līnijai ir un paliek tā slikta īpašība, ka 40 kilometri tā iet pa svešas valsts teritoriju. Tāpēc jāpiegriež vērība arī otram Liepājas līnijas atrisinājumam, kuŗš kaut arī dārgāks, bet tāpēc dos iespēju saimniekot patstāvīgi un izveidot satiksmi ar mūsu galveno ostu neatkarīgi no svešas valsts ieskatiem un vadoties vienīgi no pašu valsts vajadzībām. Jauno līniju izpētīs jau šīnī pavasarī. Par tās izbūvi interesejas arī ārzemju uzņēmēji.

Ārzemju preču tranzīts, kas dzelzceļu ienēmumos jau tagad spēlē ievērojamu lomu, turpmāk bez šaubām izvērtīsies par dzelzscelū lielāko ienēmumu avotu. Tāpēc par galveno nākotnes uzdevumu uzskatāma dzelzscelū pārvadāšanas spēju pacelšanu līdz vajadzīgam līmenim, lai bez grūtībām veiktu piesolīto darbu katrā daudzumā. Lai satiksmi ar Krieviju vēl vairāk atdzīvīnātu, patlaban ved sarunas par tiešu maršruta vilcienu sūtīšanu no Latvijas uz Krievijas galvas pilsētām. Trīs šādi preču vilcieni, kas mēģinājuma dēļ bija nosūtīti uz Peterpili ar tranzitprecēm, uzrādīnši vislabākos panākumus: pēc 9 dienām tie atgriezušies ar jaunu lādīņu atpakaļ Rīgā. Turpmākos mēģinājumus izdarīs Maskavas virzienā. Jautājums par pasažieru maršrutvilcieniem var izšķirties tikai turpmākās sarunās, jo te galveno lomu spēlē pasu un vizu formalitāšu nokārtošana.

Pasta-telegrafa virsvaldes pānākumi uzskatāmi par pilnīgi apmierinošiem. Sevišķi labi tie finansālā ziņā: budžeta šogad noslēgs ar 60 līdz 70 miljonu rubļu tīras peļņas. Pēdējā laikā īpašu vērību piegriež radio satiksmei. Projektē uzcelt Latvijā 3 jaunas radio-stacijas: vienu mazu — satiksmei vienīgi ar kaimiņvalstīm Lietavu, Igauniju un Zviedriju, otra vidēju — satiksmei galvenām kārtām ar Vāciju un trešo, lielu — satiksmei pa visu Eiropu. Visu triju staciju izbūve kopā izmaksās ap 30 miljoni rubļu; vajadzīgos kreditus satiksmes ministrijai paredzēts atvēlēt 3 gadu laikā, ik gadus pa 10 miljoniem. Mazā stacija pasūtīta Vācijā jau senāk un tuvākās dienas to sagaida pienākam Rīgā; vidējo staciju pasūtīs visā drīzumā. Vienīgi ar lielo būs jāpagaida, kā mēr radīsies krediti. Stacijas izbūvēt piedāvājas arī lielākās šī aroda firmas, starp tām arī pazīstamā „Markoni”; ar pēdējo sarunas patlaban vēl ved.

Sosejas un zemes ceļi vislēnāki atdzīvojas no kara laika postījumiem. Naudas trūkuma dēļ izdodas atjaunot šos ceļus tikai galīgi nolietotās vietās un uzcelt tikai vienpieciešām tīkšiem. Sevišķi bēdīgā stāvoklī ir lielceļi un lauku ceļi, kuŗus pārāk intensīvā kustība pa kara laiku galīgi sabēģņee. Pēdējos gados izmēģinātā zemes ceļu labošanas kārtība caur pagastu pašvaldībām ir devuse vājus panākumus. Satiksmes ministrija tagad izstrādā jūsu jaunu ceļu likumprojektu, kuŗu šīs dienas iesniegs ministru kabinetam. Jaunais likums paredz zemes ceļu labošanu klausu kārtībā visiem zemes īpašniekiem un ceļu lietotājiem, izņemot vienīgi valsts mežus, kuŗi savukārt bez atbildības dos vajadzīgo koka materiālu tiltu būvēm. Mazos tiltus uzturēs pašvaldības iestādes, lielo tiltu jaunbūves un pārbūves izdarīs valdība. Par lielo tiltu lietošanu paredzēts no brancējiem ņemt sevišķu maksu.

Personu saraksts, par kuŗām meklēšana izbeigta, Nr. 18.

(5. turpinājums un beigas.)

N.Nr. pēc kārtas	Uzvārds, vārds un lēva vārds	Kad un uz kāda pamata meklēšana izbeigta	Meklējamo personu saraksts kārtas NNr.
673.	Zilbergs, Jānis Jāņa d.	Tas pats.	—
674.	Zemits, Kārlis Kārļa dēls.	Tas pats.	—
675.	Zviedris, Pēteris Simaņa d.	Tas pats.	—
676.	Zariņš, Jānis Jorena d.	Tas pats.	—
677.	Zeppe, Jānis Osipa dēls.	Tas pats.	—
678.	Zubovs, Ansis Oļto d.	Tas pats.	2925/21.
679.	Zavodskis, Ignats Ignata d.	Tas pats.	—
680.	Zvaigzne, Krišjānis Mārtiņa dēls.	Tas pats.	—
681.	Zirnis, Jānis Juŗa d.	Tas pats.	—
682.	Zeltans, Kārlis Jāņa d.	Tas pats.	—
683.	Zakribs, Ernests Simaņa dēls.	Tas pats.	2199/21.
684.	Zalons, Donats Jāzeps d.	Tas pats.	2200/21.
685.	Zobens, Mārtiņš Jāņa d.	Tas pats.	—
686.	Tenisons, Jānis Jēkaba d.	Tas pats.	2204/21.
687.	Timbra, Jēkabs Pētera d.	Tas pats.	2205/21.
688.	Tiluks, Miķelis Jāņa d.	Tas pats.	2206/21.
689.	Čelkis, Aleksandrs Miķeļa d.	Tas pats.	—
690.	Čekste, Jānis Miķeļa d.	Tas pats.	2247/21.
691.	Tauris, Jānis Jāņa d.	Tas pats.	2207/21.
692.	Tenisons, Kārlis Jēkaba d.	Tas pats.	2208/21.
693.	Čauka, Jānis Jūrgena d.	Tas pats.	2248/21.
694.	Tadroševičs, Leiba.	Tas pats.	2209/21.
695.	Tauriņš, Jānis.	Tas pats.	2210/21.
696.	Taimiņš, Jānis.	Tas pats.	2211/21.
697.	Čepanas, Osips.	Tas pats.	2249/21.
698.	Čudars, Jānis Krišjāņa dēls.	Tas pats.	2250/21.
699.	Utals, Eduards Jēkaba d.	Tas pats.	2218/21.
700.	Veiners, Mozus.	Tas pats.	2221/21.
701.	Veinbergs, Ernests.	Tas pats.	2222/21.
702.	Vassers, Jānis Jāņa d.	Tas pats.	2223/21.
703.	Vasiļjevs, Pauls Sergeja dēls.	Tas pats.	2224/21.
704.	Vilkajs, Miķelis Juŗa d.	Tas pats.	2225/21.
705.	Vārna, Jānis Augusta d.	Tas pats.	2226/21.
706.	Veiss, Augusta Andriŗa d.	Tas pats.	2227/21.
707.	Valpeters (Volpotils), Donats Antona d.	Tas pats.	2228/21.
708.	Vērmans (Vicman), Jānis Jēkaba d.	Tas pats.	2229/21.
709.	Vanna, Jēkabs Jēkaba d.	Tas pats.	2230/21.
710.	Visockis (Vioneskis), Pēteris Juŗa d.	Tas pats.	2231/21.
711.	Veimans, Pēteris Viļa d.	Tas pats.	2232/21.
712.	Vocekuns, Jānis Jāņa d.	Tas pats.	2233/21.
713.	Vilnis, Jānis Pētera d.	Tas pats.	2235/21.
714.	Valtas, Vicents Vicenta dēls.	Tas pats.	2237/21.

Rīgā, 11. martā 1922. g. № 20446.

Administratīvā departamenta direktors J. Ieva.
Iekšējās apsardzības pārvaldes priekšnieks J. Garozis.

Iekšzeme.

Atsauksme par mūsu pastu.

Lielās amerikāņu aģentūras „International News” priekšstāvis Ariel L. Varges, kuŗš stādā kā korespondents priekš kādiem 700 pasaules laikrakstiem, piesūtījis ārlietu ministrijai vēstuli, kuŗā protestē pret nelabvēlīgām atsauksmēm par Latvijas pastu dažos ārzemju laikrakstos. Viņš paziņo, ka kopš 1921. g. 1. augusta nosūtījis no Rīgas uz Londonu un Ņujorku vairāk nekā simts paciņu neatstītu kinematografisku un fotografisku filmu, un neviens sūtījums līdz šim nav pazaudēts, vai pienācis bojātā veidā. Sprototams, piebilst Varges kungs, ka pirmā prasība ir pareiza muitas deklarācija, ko ļoti bieži sūtītāji neievēro.

Rīgas apriņķa valde

paziņo, ka savā dienestā pieņēmusē dārkopības instruktoru Ed. Ozoliņu, kuŗš uz biedrību un pagastu valžu vēlēšanos, kopā ar citiem agronomiskiem darbiniekiem, kā arī atsevišķi izbrauks noturēt priekšlasījumus un kursus par dārkopību, kā arī dos padomus lauksaimniekiem jauno dārzu ierīkošanā un veco kopšanā. Izbrauks uz vietām pie jaunu augļu un sakņu dārzu ierīkošanas un veco kārtībā savešanas. Iestādēm un personām, kuŗas vēlētos dārkopības instruktoru rzaicināt uz priekšlasījumiem, kursiem vai praktiskiem darbiem, jāgriežas Rīgas apriņķa valdes agronomiskā nodaļā Rīgā, Romanova ielā 24, dz. 3. Rīgas apriņķa agronomiskā nodaļa.

Latvija un citas valstis

Latvijas ģeneralkonsuls Londonā ierīko nelielu pastāvīgu Latvijas ražojumu paraugu un kato-

logu izstādi. Lai nodoms izdotos, nepieciešama ieinteresēto Latvijas aprindu prētināšana, jo tagadējā paraugu kolekcija Londonā vēl ir pārāk niecīga. Ģeneralkonsulats tādēļ uzaicina Latvijas firmas nosūtīt tieši vai caur ārlietu ministriju pēc iespējas nekavējoties dažādu Latvijas ražojumu paraugus, katalogus, fotogrāfijas, zīmējumus un sarakstus. Pie paraugiem vajadzētu būt atzīmētai preču cenai, daudzumam, kādu iespējams eksportēt, kā arī tās firmas pilnai adresei, kuŗa preces ražo resp. izved. Tādus preču paraugus, kas varētu viegli bojāties, kā piemēram, svaigus augļus, svaigu un žāvētu gaļu, kautus un dzīvus putnus, sieru, sviestu, desas, zivis, ogas, lūdz nesūtīt; tāpat paraugu izstādē nav iespējams telpu trūkuma dēļ uzņemt liela apjoma metāla un koka izstrādājumus, kā mašīnas, mēbeles un vispār preces, kuŗas aizņem daudz telpas.

Latvija un Igaunija.

Igaņu ārlietu ministrs A. Piips deva 24. martā riigikogum paskaidrojumu par igauņu ārējo politiku. Ar Latviju attiecības neesot grozījušās uz jauno pusi, lai gan nelaimīgais krogs ļoti uztraucis igauņu sabiedrību un presi. Valdība uz šo starpgadījumu skatījies daudz rāmākā garā. Par robežjautājumu runājot miuistrs aizrādīja, ka Roņu salas lietu nevar nosaukt par robežjautājumu. Roņu sala esot uzskatāma par Igaunijas piederumu, tam piekritot arī salas iedzīvotāju vairums, pēc tautības zviedri. Rīgas jūras līcis esot starptautiskā satiksmē visiem atklāta jūra. Tā tad Roņu sala neietilpstot robežjautājumā. Lauru jautājumā robeža noteikta līdz Kudepenei. Tallenta robežlīnijai jāpaliekot spēkā, līdz savstarpējā izligumā izdotos noteikt citu, labāku robežlīniju.

Māksla.

Nacionalais teātris. „Mērniekla laiki Slātavā” arī sestdienas izrādē bij galīgi izpārdoti, tā ka daudzi biļetes vairs nedabūja. Lugu atkal izrādīs trešdien, 29. martā. Otrdien, 28. martā, tautas izrādē par lētām cenām Sardū lielā vēsturiskā lugā „Grafs de Rīzors”. Ceturtdien, 30. martā, skolenu izrādē vēlreiz Moljēra komēdijas „Tartifs” un „Skapena nedarbi”.

Tirdzniecība un rūpniecība.

Kursi.

Rīgas birzē, 1922. gadā 28. martā.

Zelta franks (0,29032 gr.)	50.—
Amerikas dolars	251 50—257 50
Angļu mārciņa	1105—1125
Francijas franks	22 75—23 25
Beļģijas franks	21 00—21 50
Sveices franks	—
Zviedrijas krona	66 25—67 25
Norvēģijas krona	44 75—45 75
Dānijas krona	53 50—54 50
Cehijas krona	4 59—4 69
Holandes guldenis	93 75—97 25
Vācijas marka	0 71—0 76
Sonijas marka	5 31—5 41
Igaunijas marka	0 70—0 75
Polijas marka	0 00—0 08
Padomes rbļ.	—
10 rbļ. zelta	1250 00
Zelts	95 03
Sudrabs	0 00
siks	0 06

Valsts krāj- un kredītbanks

J. Friedmanis, K. Bērziņš

Telegrammas.

(Latvijas telegrafa aģentūras ārzemju telegrammas.)

Eilveze, 27. martā. (Radio.) Minchenē 26. martā izcēlies liels gadu desmitiem nepieredzēts ugunsgrēks. Pazīslamajai Lauvas alus darītavai vairāk ēkām pilnīgi izdeguse iekšiene.

Parize, 27. martā. (Radio.) Pēc ziņām no Stokholmas, pazīstamais sviedru ārsts doktors Hinstreds issaukts uz Maskavu pie Lēņina.

Parize, 27. martā. (Radio.) Pēc „Times” ziņām, lielnieku delegāciju otrdien sagaida Dženovā, kuŗ viņa otrā dienā pēc ierašanās noturēs apspriedi ar Baltijas valstu delegātiem.

„Journal” ziņo, ka padomju valdība paziņojuse Itālijas valdībai, ka uzskata par nepietiekošām garantijas, kādas Itālijas valdība apsola padomju delegātu personīgai drošībai.

Līlildā, 26. martā. (Radio.) Papildu vēlēšanas Čertsijā sers Filips Ričardsons, konservatīvās partijas kandidāts, dabūjis 11 811 balsis, viņa pretkandidāts, pazīstamais ģenerālis Gofs — 9 490.

Vašingtonā, 27. martā. Tautas vietnieku namam iesniegts likumprojekts, pēc kuŗa no Savienotām valstīm izraidāmi visi ārzemnieki, kuŗi pārkāpj alkohola aizlieguma likumus.

Literatura.

„Ekonomists” finansu, tirdzniecības, rūpniecības, lauksaimniecības, apgādības un kooperācijas žurnāls. Redaktors Aleksandrs Kārklīns. № 6. Saturs: Mūsu dzelzceļi. Astoņu stundu darba laiks. Spēkbarības eksports un imports. Jaunlaiku mežkopības pagēmiņi. Latvijas augļu vīni. Apskats. Kronika. Statistika.

Redaktors: M. Ārons.

Latvas pagasta valde izsludina par nederīgu, kā nozaudētu, Latvijas pasi, izd. no viņas 6. dec. 1921. g. zem № 565, uz Annas Oļgas Luizes Zivers vārda.

Strazdes pagasta valde izsludina par nozaudētu un nederīgu Latv. iekšz. pasi, izd. no šīs pag. valdes 19. jūnijā 1920. g. zem № 352, uz Jāņa Jāņa d. Avota vārda.

Jaunrozes pagasta valde izsludina par nederīgu, kā nozaudētu Latv. iekšz. pasi, izd. no šīs pag. valdes 19. nov. 1920. g. zem № 301, uz Karolīnes Kāļa m. Kazak v.

Paziņojums.

Finansu ministrs š. g. 22. martā apstiprināja statusus:

Tirdzniecības un rūpniecības akciju sabiedrībai „Augļa Dārzs”

kurās mērķis ir veicināt dārzkopību un sākt audzēt Latvija, kā arī pārstrādāt augļus un saknes dažādās baudi...

Tiesu sludinājumi.

Rīgas apgabaltiesas 3. iec. priestavs 3. aprīlī 1922. g., pulksten 10 rītā, Rīgā, Stabu ielā Nr. 40, dz. 4, izpārdoš...

Rīgas apgabaltiesas 4. iecirkņa priestavs paziņo, ka 10. aprīlī 1922. g., pulksten 10 rītā, Rīgā, Ventpils ielā Nr. 50, fabrikas „Modern” telpās, tiks pārdota Nauma Gincburga kustama manta...

Liepājas apgabaltiesa, saskaņā ar lēmumu 23. martā š. g. ir atcelts tās pašas tiesas lēmums no 4. augusta 1921. g. ar kuru tika meklēts Jānis Verdušs...

Oītu iestāžu slud.

Kirbišu pag. valde dara vispārībai zināmu, ka sākot no 1. aprīļa š. g. pie šīs pag. valdes tiks atvērta dzimtsarakstu nodala...

Līvberzes pag. valde, Jelgavas apr., dara zināmu, ka ar 1. aprīlī 1922. g., tiek atvērta dzimtsarakstu nodala...

Ukru pagasta valde, Jelgavas apr., izziņo, ka ar 1. aprīlī 1922. g., šīnī pagastā tiek atvērta dzimtsarakstu nodala...

Zantes pagastā, Talsu apriņķī, sākot ar 1. aprīlī 1922. g., tiek atvērta dzimtsarakstu nodala.

Alsvangus pag. valde, Aizputes apriņķī, dara zināmu, ka ar 1. aprīlī 1922. g. sākot tiek atvērta dzimtsarakstu nodala.

Platonē pag. valde, Jelgavas apriņķī, dara zināmu, ka sākot ar 1. aprīlī 1922. g., Platonē pagastā atvērta dzimtsarakstu nodala...

Sludinājums par kustamas mantas pārdošanu. Liepājas apgabaltiesas tiesu izpildītājs par Liepājas apriņķī Z. Kinens, izpildot apgabaltiesas lēmumu 31. janvārī š. g. un pamatojoties uz civ. proc. lik. 1030. p. paziņo, ka 21. aprīlī 1922. g., pulksten 10 rītā, Pormsātu pagastā, Gravenieku mājās tiks pārdota vairāksolišanā pirmā ūtrupē, dalīšanas nolūkā starp mantiniekiem, mirušā Viljuma (Vilhelma) Knipena kustama manta...

Bērs-Sīpeles virsmežniecības kanceļejā, 10. aprīlī 1922. g., pulksten 10 rītā pārdos sacensībā 1) 32 kub. asiis bērza aršņu malkas, pievestas pie Jelgavas — Tukuma dzelzceļa, novērt. — 72,000 rbj. 2) Pie Līvberzes stacijas pievestas: 6 kub. asiis papīru malkas, 1 kub. asiis stumalkas, 19 bērza āmuru klučus (169 kb. p.), 6 baļkus (apm. 120 kb. p.) un apm. 1/4 kub. asiis apses malkas klučos, nov. 26,000 rbj.

Rīgas apriņķa I. rajona valsts zemju parzīnis dara zināmu, ka 6. aprīlī š. g., pulksten 10 rītā, viņa kanceļejā, Rīgā, Baznīcas ielā Nr. 10/12, tiks pārdots atklātā vairāksolišanā viens no kara spēka izbrāķēts zirgs.

Talsu pilsētas valde ar šo paziņo vispārībai, ka sākot ar 15. aprīlī š. g., Talsu stac. tiek pēmts pudu nodoklis no Ievedamam dzelzceļu lādīņiem (sūlijumiem), saskaņā ar „Valdības Vēstnesi” 1921. g. Nr. 88 publicētiem noteikumiem. Talsos, 23. martā 1922. g. Talsu pilsētas galva Kōnigsvalds. Sekretars F. Lammberts.

Bauskas apr. priekšnieka palīgs 1. iecirknī, dara vispārībai zināmu, ka 22. aprīlī š. g., pulksten 10 rītā, viņa kanceļejā, Bauskā, Pils ielā Nr. 34, tiks pārdota vairāksolišanā Jēkabam Krūmiņam, dzīv. Bārbeles pag., „Spaja” mājas, piederošā ķēve, vērtība 2000 rbj., dēļ sēklas labības pārāda 1050 rbj. nomaksas Zemkopības ministrijai. Bauskā, 22. martā 1922. g. Nr. 606. Bauskas apriņķa priekšnieka palīgs 1. iecirknī (paraksts).

Cēsu apriņķa priekšnieks, izsludina par nederīgām visas velosipēdu braukšanas atļaujas, kurās izdotas 1920. g. no viņa un uzdo viena mēneša laikā, izpēmt jaunus. Lūgumi iesniedzami uz šā apr. priekšnieka vārda, nomaksājot tos ar 40 zelta santīmu zīmognodokļa un pievienojot tiem vecās — nederīgās apliecības, divas vienādas gēmetnes un 30 rbj. priekš velosipēda numura. Cēsis, 24. martā 1922. g. Nr. 2786. Cēsu apriņķa priekš. Bicevskis. Darbvedis Jansons.

Cēsu apr. priekšnieka II. iec. palīgs dara zināmu, ka 7. aprīlī š. g., pulksten 10 no rīta pie iec. kanceļejās tiks noturēta ūtrupe, kurā pārdos atklātā vairāksolišanā pret tūlītī samaksu Konstantīnam Niklasam aprakstītās sekošās mantas: 1) stumslu, apm. 9 g. veca, novērtēti par 10,000 rbj. dēļ nomas naudas piedzišanas. Vecpiebalgā, 22. martā 1922. g. 1740 Cēsu apr. priekš. II. iec. pal. (par.). Darbvedis Priedits.

Ekengrāves mēsta valde ar šo izsludina par nederīgu Latv. pasi, izdotu no Ekengrāves pagasta valdes 2. nov. 1920. g., zem Nr. 313, uz Mārtiņa Miķeļa d. Gaļa v.

Mežu departaments izpārdoš vairāksolišanā pret tūlītījamaksu: dzelzi, zābakus, zāģus, cirvjus un citas mantas, kopsumā 416.774 rbj. 38 kap. Mantas var apskatīt 7. aprīlī š. g., Dzirona ielā Nr. 116, no pulksten 10—12 rītā. Torgi notiks atklātī 11. un 12. aprīlī š. g. 10 rītā, Dzirona ielā Nr. 116. MEŽU DEPARTAMENTS.

ATSĀUKUMS. Izsludinātie no bruņošanas pārvaldes torgi 25. aprīlī š. g. uz tvaikoņiem ar šo tiek atcelti. Rīgā, 25. martā 1922. g. Bruņošanas pārvaldes priekšnieka v. l. pulkvedis Ruskevičs. Apģābības daļas priekšnieka v. l. kapteinis Cezarevičs.

DZELZSCEĻU VIRSVALDE izsludina KONKURENCES: 1) 8. aprīlī 1922. g. uz durvju, logu un krāsas piederumu piegādāšanu. Konkurentam jāiemaksā drošības nauda 30,000 Latv. rbj. 2) 29. aprīlī 1922. g. uz 1,200 mucām Portlandes cementa piegādāšanu. Konkurentam jāiemaksā drošības nauda 50,000 Latv. rbj. Dēļ tuvākiem paskaidrojumiem griezties istabā Nr. 136, no plkst. 12—2.

Pasta-telegrafa virsvalde, 6. aprīlī 1922. g., pulksten 12 dienā, notiks KONKURSS kanceļejās un iesaiņošanas materiāliem kā: zieģellakai, ietinamam un koncept papīram, šporei, kanceļejās kuvēriem, rudzu bīdēļiem miltiem, sērkociņiem, drukas krāsai, svečm, zīmūļiem, spalvām, tintei, skaitāmiem kailiņiem un t. t. Piedāvājumi iesūtāmi slēgtās aploksnēs. Tuvākas ziņas izsniedz Pasta-telegrafa virsvalde no pulksten 11—13.

Rīgas preču stacijā 29. martā š. g., pulkst. 10 no rīta tiks pārdots 1) 12 koka mucas, petrol., sv. 393 kgr., pēc sūtij, Vecumi — Rīga-Preču Nr. 70952. 2) 9 tukšas, 305, Krustpils — 37943. 3) 40 kastes, vienk., 620, Alūksne — 184176. 4) 5 — 32, Daugavp. — 150973. kuņi līdz šim nav pieprasīti un izpirkti no saņēmējiem. Rīgas preču stacijas priekšnieks (paraksts). Darbvedis (paraksts). Nr. 2259.

Rēzeknes apriņķa, Kaunatu raj. valsts zemju parzīnis izdos vairāksolišanā, 2. aprīlī š. g., pulksten 10 no rīta, B. Dukstīgola muižā, kalēju darbnīcu telpas Stojarovas, Janopolis un Kaunatu muižās. 4. aprīlī š. g., pulksten 10 no rīta, Vaivadu pag. mājā iznomās Loču kroga telpas un bijušā Vaivadu sādžas kroga ēku noplēšanai pārdos. Kaunatu raj. v. z. pāz. (par.). Darbvedis T. Rozenbachs.

Aizputes apr. priekšnieka I. iec. palīgs ievieloto studinājumu „V. V.” Nr. 284 no 21. g., Emilijas Otto m. Tauriņ nozādēto iekšzemes pasi zem Nr. 1994, jo pēdējā ir atzīta un atzīta par derīgu. Nr. 7243

Dažādi sludināj. Sērkociņu fabrika „Vaslijs Andreja d. Lapšins” akciju sabiedr. valde. Uz „Valdības Vēstnesi” 28. aprīlī 1921. gadā zem Nr. 93, publicētā likuma pamata sērkociņu fabriku „Vaslijs Andreja d. Lapšins” akciju sabiedrības valde ar šo uzaicina sabiedrības akcionarus ierasties uz ārkārtēju pilnu sapulci, kurā notiks 15. maijā 1922. g., plkst. 3 dienā, Rīgā, „Romans” viesnīcas telpās. Dienas kārtība: 1) Valdes ziņojums. 2) Sabiedrības Latvijas robežās atrodos sērkociņu fabriku operāciju aprēķina apstiprināšana, par laiku no 1914.—1922. gadam. 3) Valdes pilnvarošana nodot pilnīgi jeb pa daļai visu sabiedrības kustamu un nekustamu īpašumu citai pastāvošai jeb jannādinātai akciju sabiedrībai. 4) Valdes locekļu izvēlēšana. 5) Revīzijas komisijas locekļu izvēlēšana. 6) Ārzemju banku noteikšana, kurā kvītes par sabiedrības akciju deponēšanu varētu tikt atzītas ar tiesību piedalīties sabiedrības pilnās akcionaru sapulcēs. 7) Valdes pilnvarošana pārdot, iekārt un atdot uz ilggadīgu renti sabiedrības kustamu un nekustamu īpašumu, kā arī iegūt un rentēt kustamu un nekustamu īpašumu. 8) Valdes pilnvarošana iesniegt vīšāda veida prasības administratīvās, tiesu un citas iestādēs dēļ zaudējumu atlīdzības.

o tra piina sapulce, 29. maijā 1922. g. tani pašā stundā, tenis pašas telpās un dēļ to pašu jautājumu izšķiršanas, kuņi priekš sapulces bij noteikti. Otrreizējā sapulce skatīsies par likumīgi notikušu, un viņas lēmumi par galīgiem, neskatoties uz iesniegto, dēļ piedalīšanos viņā, akciju skaitu. Valde. Mēmeles pagastam, Jaunjelgavas apr., vajadzīgs pagasta valdes un tiesas darbvedis. Vēlēšanas notiks 6. aprīlī š. g., plkst. 12 dienā. Kandidāti tiek uzaicināti ierasties augšā minētā dienā personīgi pie pagasta padomes, uzrādāt dokumentus par iepriekšējo darbību. 588 Priekšsēdēt. P. Baumanis. Par darbvedi (paraksts).

Ipiķu pagasta valdei un tiesu vajadzīgs iestrādājies darbvedis. Kandidāti tiek lūgti pieteikties līdz 20. aprīlī š. g. iesniedzot attiecīgos dokumentus vai apstiprinātus notikumus uz adresi: Ipiķu pagasta valdei, Rūjieni. Priekšsēdētājs Ed. Švalbe.

Pastendes pagastam, Talsu apriņķī, vajadzīgs pagasta valdes un tiesas darbvedis. Vēlēšanas notiks padomes sēdē š. g. rītā š. g. Alga pēc vienošanās, brīva dzīvokļa, apkurināšanas un gaismošanas. Nr. 309. Priekšsēdētāja v. P. Freiberga. Darbvedis Sniedze.

Rēzeknes apr. 4. iec. policijas priekšnieks izsludina par nederīgiem, kā nozādēti sekošus dokumentus: 1) Latv. pasi, izd. no Rēzeknes 4. iec. polic. pr-ka 16. sept. 1920. g., zem Nr. 67, uz Jāzepa Kaganā v.; 2) Latv. p., izd. no tā pašā polic. 16. septembrī 1920. g. zem Nr. 63, uz Leibas Šeškina v.; 3) Latv. p., izd. no tā pašā polic. 22. martā 1921. g. zem Nr. 7749, uz Pēterja Eriņa v.; 4) Latv. p., izd. no tā pašā polic. 28. febr. 1921. g. zem Nr. 7642, uz Viktora Vēvera v.; 5) Latv. p., izd. no tā pašā polic. 22. nov. 1920. g. zem Nr. 1876, uz J. drēja Briedisa v.; 6) Latv. p., izd. no tā pašā polic. 13. nov. 1920. g. zem Nr. 1684, uz Uljanas Lucan v.; 7) Latv. p., izd. no tā pašā polic. 25. nov. 1920. g. zem Nr. 1979, uz D. natā Stabuļņika v.; 8) Latv. p., izd. no tā pašā polic. 10. nov. 1920. g. zem Nr. 2195, uz Staņislava Zepa v.; 9) Rīgas polic. skolas apliec. Nr. 28. dec. 1920. g. zem Nr. 1551, uz Pēterja Stroda v.; 10) Kaļa kl. apl., izd. no Rēzeknes kaļa apr. pr-ka 4. nov. 1921. g. zem Nr. 178, uz Pēterja Stroda v.; 11) zirga pase, izd. no Borkovas pag. 12. aug. 1920. g. zem Nr. 583, uz Donata Veipa v.; 12) kaļa kl. apl., izd. no Rēzeknes kaļa apr. pr-ka 6. jūl. 1921. g. zem Nr. 5134, uz Aleksandra Trokša v.; 13) Latv. p., izd. no Borkovas pag. v. 8. jūn. 1921. g. zem Nr. 263, uz Antona Saleņika v.; 14) pers. apl., izd. no Borču rajona komandanta 16. nov. 1919. g. zem Nr. 197, uz līnas Lomakins v.; 15) kaļa kl. apliec., izd. no lī. Venok. k. pr-ka 23. martā 1921. g. zem Nr. 4092, uz Antona Stroda v.; 16) zirga pase, izd. no Borkovas pag. valdes 21. aug. 1921. g. zem Nr. 338, uz Jēkaba lkaunicka v.; 17) Latv. p., izd. no Rudratu pag. v. 17. jūl. 1921. g. zem Nr. 58, uz Pēterja Utana v.; 18) zirga pase, izd. no tās pašas pag. valdes 20. nov. 1920. g. zem Nr. 347, uz Pēterja Utana v.; 19) Latv. p., izdot. no Varkļānu pag. v. 30. jūl. 1921. g. zem Nr. 364, uz Aleksandra Stroda v.; 20) Latv. p., izd. no Rēzeknes apr. 4. iec. polic. pr-ka 15. apr. 1921. g. zem Nr. 320, uz Bernarda Peļša v.; 21) zirga pase, izd. no Borkovas pag. valdes 2. aug. 1920. g. zem Nr. 842, uz Bernarda Peļša v.

Nozāgta 17. februārī š. g., elektrības stacijā no Zamuclā Gersona parādu zīmē par 20,000 rbj., tad 17. janv. š. g. uz Kāna vārda, termiņamaksai 17. februārī, zīmē skaitāma par nederīgu.

Latvijas augstskolas legītimācija karte Nr. 134, uz Leiba Teveles vārda pazaudēta un ar šo tiek izsludināta par nederīgu. Latvijas augstskolas legītimācija karte Nr. 980, uz Gustava Hāzē vārda pazaudēta un ar šo tiek izsludināta par nederīgu. Latvijas augstskolas legītimācija karte Nr. 3880, uz Ernesta Rīn vārda pazaudēta un ar šo tiek izsludināta par nederīgu.

3 Vaikas pag. valde izsludina par nederīgu pazaudēto kapteiklausas apliecību Nr. 6039, izdotu no Valkas apr. apsardz. pr-ka 18. augustā 1920. g., uz Kārļa Pēterā d. Purnis v.

Saukas pagasta valde ar šo izsludina par nederīgu iekšzemes pasi, izdotu no šīs p. valdes 1. jūn. 1920. g., zem Nr. 575, uz Mārtiņa Miķeļa d. Kārtiņa vārda, kurā pieteikta par nozāgta.

Alūksnes pag. valde ar šo izsludina par nozādēti un nederīgu zirga pasi, izdotu no Annas pag. valdes 18. febr. 1920. g. zem Nr. 211, uz Pēterja Grinča vārda. Nr. 266

Nacionālais teātris. Otrdienā, 28. martā, pulksten 7 valdīs Tautas izrādē: „Grafis de Rivors” Trešdienā, 29. martā, pulksten 7 valdīs „Mērmieku laimī Stāteris”